

SALON KAUPUNKI

RIIHIKALLION KASVILLISUUSSELVITYS

Sisällysluettelo

1. Johdanto	2
2. Tutkimusalue	2
3. Aineisto ja menetelmät	2
4. Tulokset	2
5. Yhteenveto.....	3
6. Lähdeluettelo	5

1. Johdanto

Salon kaupungissa Halikon Iilikenmäellä on suunnitteilla Riihikallion asemakaavamuutos. Lainsäädäntö edellyttää, että kaavoitusprosessin yhteydessä selvitetään kaavan alueella olevat luonnonarvot (jo tehtyjen inventointien lisäksi). Maankäyttö- ja rakennuslain asemakaavaa koskevan 54 §:n mukaan luonnonympäristöä tulee vaalia eikä siihen liittyviä erityisiä arvoja saa hävittää. Luontotyyppien suojelussa tulee huomioida esimerkiksi LuTU-luokittelun uhanalaiset ja muut tärkeät luontotyypit, luontodirektiivin (1992/43/ETY) luontotyypit, luonnonsoojelulain (1096/1996) ja vesilain (587/2011) suojellut luontotyypit, metsälain (1093/1996) erityisen tärkeät elinympäristöt sekä Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelman (METSO) elinympäristöt (Syrjänen ym. 2016) ja lisäksi vielä muut huomioitavat luontotyypit. Lajien suojelussa tulee huomioida Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton (IUCN) uhanalaisuusarvioinnin uhanalaiset lajit, luonnonsuojeluasetuksen uhanalaiset ja erityisesti suojeltavat lajit, EU:n luonto- ja lintudirektiivien lajit ja lisäksi vielä muut huomioitavat lajit. Myös haitalliset vieraslajit tulee ilmoittaa selvityksessä. Erityisesti huomioitavien luontotyyppien ja lajien lisäksi ekologinen verkosto on luontoselvityksessä erityisesti huomioitava luonnonarvo. Maa-aineslain 3 §:ssä tarkoitettut erikoiset luonnonesiintymät ja luonnonolosuhteet ovat myös huomioitavia asioita. Lisäksi on tietysti huomioitava kaikki olemassa olevat suojealueet ja muut arvokkaat luontokohteet.

2. Tutkimusalue

Asemakaavamuutosalue sijaitsee kaksi kilometriä Halikon kirkolta etelään. Riihikallion tontti on mitoitetaan noin 60x70 metriä, pinta-alaltaan 4345 neliömetrin alue. Tutkimusalueen kohdalla kallioperä on graniittia ja gneissia. Kallio- ja maaperä ovat jääkauden muovaamia. Maaperä on alueella muutoin savea, paitsi mäkiosuus on kalliomaata. Kasvimaantieteellisesti tutkimusalue sijaitsee hemiboreaalisen vyöhykkeen ja eteläboreaalisen vyöhykkeen rajalla. Varsinais-Suomi on kasvilajistoltaan erittäin monipuolinen, ja joukkoon mahtuu myös uhanalaisia lajeja.

3. Aineisto ja menetelmät

Kasvillisuusselvityksen tekeminen aloitettiin taustatiedon keräämisellä ja alueella olemassa olevien suojelukohteiden tarkastelulla. Salon kaupungin suojelurekisterin mukaan mitään tiedossa olevia tärkeitä luonto- tai kulttuurikohteita ei alueella ole. Kasvillisuusselvitys suoritettiin 25.8.2025. Siitä vastasivat Pekka Halme ja Markus Kukkonen Salon kaupungilta. Maastossa kartoitettiin luonnonarvoja lainsäädännön edellyttämällä tavalla, tehtiin muistiinpanoja kasvupaikkatyypeistä ja kirjattiin ylös havaitut kasvi- ja sienilajit.

4. Tulokset

Riihikallion tontti rajautuu itäosastaan Iilikentiehen, jonka varrella on jono terijoensalavia (*Salix euxina*) (kuva 1). Alueen länsiosa on kallioista mäkeä (periaatteessa mustikkatyyppin (MT) tuore kangas), ja keskiosassa on nurmialue. Alueen eteläpuolelle jää pieni lampi. Kaikialla alueella yleisiä kasveja ovat valkoapila (*Trifolium repens*), metsämansikka (*Fragaria vesca*), hiirenvirna (*Vicia cracca*), koiranputki (*Anthriscus sylvestris*) ja voikukat (*Taraxacum sp.*). Tien varrella terijoensalavien alla kasvaa myös siankärsämöä (*Achillea millefolium*), meisiangervoa (*Filipendula ulmaria*), ohdakkeita (*Cirsium sp.*), pujoa (*Artemisia vulgaris*), lupii-

nia (*Lupinus polyphyllus*), harakankelloa (*Campanula patula*) ja syysmaitiaista (*Scorzonoides autumnalis*). Nurmialueella tavataan lisäksi niittyhumalaa (*Prunella vulgaris*), piharatamoa (*Plantago major*) ja peltolemmikkiä (*Myosotis arvensis*). Metsäisellä mäkialueella (kuva 2) on puina ja taimina tammea (*Quercus robur*), kuusta (*Picea abies*), mäntyä (*Pinus sylvestris*), koivuja (*Betula pendula* & *B. pubescens*), vaahteraa (*Acer platanoides*), katajaa (*Juniperus communis*), tuomea (*Prunus padus*), pihlajaa (*Sorbus aucuparia*) ja istutettuna siperianpihtaa (*Abies sibirica*). Sirotuomipihlajaa (*Amelanchier laevis*) esiintyy myös. Kenttäterroksessa tavataan rahkasammalen (*Sphagnum* sp.) seassa varvuista puolukkaa (*Vaccinium vitis-idaea*) ja mustikkaa (*Vaccinium myrtillus*). Lisäksi on kieloa (*Convallaria majalis*), metsäkurjenpolvea (*Geranium sylvaticum*), peltopähkämöä (*Stachys palustris*) ja kallioimarretta (*Polypodium vulgare*). Istutetuista puutarhakasveista voidaan mainita kuusama (*Lonicera* sp.), sormustinkukka (*Digitalis purpurea*), vuorenkilpi (*Bergenia* sp.), kuunlilja (*Hosta* sp.), suikeroalpi (*Lysimachia nummularia*) ja jokin ruusulaji (*Rosa* sp.). Sienistä tavattiin keltahapero (*Russula claroflava*) ja yhdessä terijoensalavassa havaittiin kasvavan jokin arinakääpälaji (*Phellinus* sp.) (kuva 3).

Kuva 1. Terijoensalavat.

5. Yhteenveto

Kasvillisuusselvityksessä ei havaittu mitään merkittäviä luonnonarvoja. Lajisto on hyvin tavanomaista, mutta selvityksessä havaitut lupiinit pitäisi hävittää paikalta vieraslajina.

Kuva 2. Puustoa.

Kuva 3. Terijoensalavassa kasvava kääpä.

6. Lähdeluettelo

Alalammi, P. (toim.) (1992): Suomen kartasto, Vihko 123-126, Geologia. 5. Laitos. Maanmittaushallitus, Suomen maantieteellinen seura. 58 s. Helsinki.

Glückert, G. & Tittonen, J. (1999): Graniittikalliolta rahkasuolle. Geologisesti merkittävät kallio- ja maaperäkohteet Varsinais-Suomessa. Varsinais-Suomen liitto. Turku.

Hotanen, J.-P., Nousiainen, H., Mäkipää, R., Reinikainen, A. & Tonteri, T. (2008): Metsätyypit – opas kasvupaikkojen luokitteluun. Metsäkustannus Oy. Hämeenlinna.

Kurtto, A. (toim.) (1980): Uusi värikuvakasvio, 2. painos. WSOY. Porvoo.

Kuusipalo, J. (1996): Suomen metsätyypit. Kirjayhtymä Oy. Rauma.

Nylen, B. (1992): Suomen ja Pohjolan kasvit. WSOY. Porvoo.

Rautiainen, V.-P. & Laine U. (1989): Varsinais-Suomen uhanalaiset kasvit. Varsinais-Suomen seutukaavaliitto. Turku.

Saarenmaa, L. (1997): Metsien luokitus. Teoksessa Häyrynen, M. (toim.): Tapion taskukirja. Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio. Jyväskylä.

Salon kaupungin suojelurekisteri.

Suomen luonnonsuojeluliiton Tuki Oy (1986): Retkeilykasvio, 3. painos. Helsinki.

Söderman, T. (2003): Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA -menettelyssä ja Natura -arvioinnissa. Ympäristöopas 109. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Mäkelä, K. & Salo, P. (2021): Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 47 | 2021. Suomen ympäristökeskus SYKE. Helsinki.

Tuominen, T. (toim.) (2009): Suomen laki, ympäristölainsäädäntö. Talentum. Helsinki.

Varsinais-Suomen liitto. Luontoselvitysaineisto.

Varsinais-Suomen liitto. Salon seudun maakuntakaava

Varsinais-Suomen maakuntamuseo. SARAKUM-inventointi.

www.finlex.fi

www.gtk.fi

www.lounaispaikka.fi

www.luontoportti.com

www.ymparisto.fi